

We zingen samen Lied 632

E - re zij aan God, de Va - der,
e - re zij aan God, de Zoon,
eer de heil - 'ge Geest, de Troos - ter,
de Drie - een - 'ge in Zijn troon.
Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,
de Drie - een - 'ge in Zijn troon!

2

Ere zij aan Hem, wiens liefde ons van alle smet bevrijdt,
eer zij Hem die ons gekroond heeft, koningen in heerlijkheid.
Halleluja, halleluja, ere zij het Lam gewijd.

3

Ere zij de Heer der eng'len, ere zij de Heer der kerk,
ere aan de Heer der volken; aard' en hemel looft Uw werk!
Halleluja, halleluja, looft de Koning, heel Zijn kerk!

4

Halleluja, lof, aanbidding brengen eng'len U ter eer,
heerlijkheid en kracht en machten legt Uw schepping voor U neer.
Halleluja, halleluja, lof zij U, der heren Heer!

Woord van Welkom

We zingen samen Lied 634 (frysk)

Jo komt de gloar-je, Kris - tus, i - vich ta,
Dy't ús de fik - toar - je wûn-der hel - le ha.
Ut Gods hill'-ge hich - te kaam in in - gel del,
hat de grêf-stien lich - te, wach-ters waar-den kjel.
Jo komt de gloar - je, Kris - tus, i - vich ta,
Dy't ús de fik - toar - je wûn-der hel - le ha.

2

Sjoch Him ferskinen, folk fan dizze Hear,
hjoed is Hy te finen. No gjin twivel mear!
Dichtsje dan hoe bliid in nije dei begjint,
sjong om te beliden dat de leafde wint.
Jo komt de gloarje, Kristus, ivich ta,
Dy't ús de fiktoarje wûnder helle ha.

3

Bangens soe bliuwe? Nee, foar wa't betrouwt
wol Hy frees ferdriuwe, no't Hy frede jout.
Dy't syn libben oerjoech, libbet no foargoed;
Dy't ús sûnden weidroech, nimt ús op 'e noed.
Jo komt de gloarje, Kristus, ivich ta,
Dy't ús de fiktoarje wûnder helle ha.

Lezing

Lukas 24:13-35

yn 't Frysk

13 En zie, twee van hen gingen op diezelfde dag naar een dorp dat zestig stadiën van Jeruzalem verwijderd was en waarvan de naam Emmaüs was. 14 En zij spraken met elkaar over al deze dingen die gebeurd waren. 15 En het gebeurde, terwijl zij met elkaar spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus Zelf bij hen kwam en met hen meeliep. 16 Maar hun ogen werden gesloten gehouden, zodat zij Hem niet herkenden. 17 En Hij zei tegen hen: Wat zijn dit voor gesprekken die u al lopend met elkaar voert en waarom ziet u er zo bedroefd uit? 18 En de één, van wie de naam Kleopas was, antwoordde en zei tegen Hem: Bent U als enige een vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet welke dingen daar in deze dagen gebeurd zijn? 19 En Hij zei tegen hen: Welke dan? En zij zeiden tegen Hem: De dingen met betrekking tot Jezus de Nazarener, Die een Profeet was, machtig in werken en woorden voor God en heel het volk; 20 en hoe onze overpriesters en leiders Hem overgeleverd hebben om Hem ter dood te veroordelen, en Hem gekruisigd hebben. 21 En wij hoopten dat Hij het was Die Israël zou verlossen. Maar al met al is het vandaag de derde dag sinds deze dingen gebeurd zijn. 22 Maar ook hebben sommige vrouwen uit ons midden, die vroeg in de morgen bij het graf geweest zijn, ons verstoeld doen staan. 23 En toen zij Zijn lichaam niet vonden, kwamen ze zeggen dat ze zelfs een verschijning van engelen gezien hadden, die zeiden dat Hij leeft. 24 En sommigen van hen die bij ons waren, gingen naar het graf en troffen het ook zo aan als de vrouwen gezegd hadden, maar Hem zagen zij niet. 25 En Hij zei tegen hen: O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben! 26 Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan? 27 En Hij begon bij Mozes en al de profeten en legde hun uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was. 28 En zij kwamen dicht bij het dorp waar ze naartoe gingen en Hij deed alsof Hij verder zou gaan. 29 En zij drongen er bij Hem op aan en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is gedaald. En Hij ging naar binnen om bij hen te blijven. 30 En het gebeurde, toen Hij met hen aan tafel aanlag, dat Hij het brood nam en het zegende. En toen Hij het gebroken had, gaf Hij het aan hen. 31 En hun ogen werden geopend, en zij herkenden Hem, maar Hij verdween uit hun gezicht. 32 En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende? 33 En op datzelfde moment stonden zij op en keerden terug naar Jeruzalem, en vonden de elf discipelen en hen die bij hen waren, bijeen. 34 Die zeiden: De Here is werkelijk opgewekt en is aan Simon verschenen. 35 En zij vertelden wat er onderweg gebeurd was, en hoe Hij door hen herkend was bij het breken van het brood.

We zingen samen Lied 643

Allen:

Zing nu de Heer! Hij zag ons aan, maak-te de nacht tot mor-gen.

Hij die ons riep in 's Va-ders naam, heeft ons be-vrijd van zor-gen.

2 (vrouwen)

Diep in de donk're aarde ging 't lichaam van onze Here
om als het woord der opstanding levend terug te keren.

3 (mannen)

Als een verweeuwde zat de kerk, treurende om haar Heiland,
maar in het graf deed Hij zijn werk, streed met de laatste vijand.

4 (vrouwen)

Sion, in bitter zielsverdriet, kon nog alleen maar klagen,
en in haar huis klonk leed voor lied, werden tot nacht de dagen.

5 (allen)

Zingt nu de Heer! Hij is getrouw. Ook als wij niet meer hopen,
bloeien aan dorens van de rouw lachend de rozen open.

6 (koor)

't Woord was in onze mond verstomd, lag als een bleke dode.
Godlof, de Geest des Heren komt en heeft het graf ontsloten.

7 (allen)

Zingt het de hoge hemel rond! 't Woord aan de dood ontsprongen
werd weer een kracht in onze mond, brandend met vuren tongen.

8

Christengemeente, jubelt nu! Dit zijn u goede dagen.
Hemelse eng'len zullen u hier op de handen dragen.

9

Jubelt, want Die in aarde lag, zit op de troon verheven !
Jubelt, want elke blijde dag is ons Zijn woord tot leven !

We luisteren nu naar de Cantate Emmaus van Sir Alfred Herbert Brewer.

Aansluitend is er een moment van stilte en bezinning

Chorus

With weary footsteps, eyes
of those who watch and weep,
two travellers, stepping slow;
towards Emmaus pass.

Soprano Solo

Ah, shattered is the faith
that kindled hope for Israel;
no diadem she wears
who sits on Zion's hill,
her regal head with ashes strewn,
her songs unsung.

Chorus

'Tis vain to cry, "arise !
put on thy garments beautiful ! "

Soprano Solo

Better the robe of grief
than the vesture of delight,
lift up the cry of mourning;
hush the dancers' joyous strain.

Chorus

So reasoned they, while near,
unknown, another walked
whose sweet, sad eyes
bespoke a love divine.
Then, suddenly, a voice
broke on the evening's peace-
The voice of Him, the Lord,
to whom their eyes were blind !

Tenor Recitative

Soon, as the daylight waned,
darkening the path they trod,
our blessed Saviour opened
to them the Father's will
mankind to save through Christ.
His words they wondering heard,
but still their eyes were blind.
Entering Emmaus now,
our Saviour made as though
He fain would pass beyond,
but his companions said:
"Abide with us; the night
has fallen and dark
and weary is the road."

Koor

Met vermoeide voetstappen, met ogen
als van hen die waken en wenen,
komen twee reizigers voorbij, langzaam lopend,
op weg naar Emmaus.

Solo

Ach, vervlogen is het geloof
dat de hoop voor Israël aanwakkerde;
geen diadeem draagt zij
die op de heuvel van Sion zit,
haar koninklijke hoofd is bestrooid met as,
haar liederen blijven ongezongen.

Koor

Het is zinloos om te roepen: "Sta op
en doe je feestkleed aan !"

Solo

Liever de mantel van rouw
dan het gewaad van verrukking,
hef een rouwklacht aan;
laat zwijgen de vreugdezang van de dansers.

Koor

Zo argumenteren zij, terwijl vlakbij,
onbekend, iemand anders loopt
wiens vriendelijke, droeve ogen
spreken van een goddelijke liefde.
Dan, plotseling, verbreekt een stem
de vredige avondstemming-
De stem van Hem, de Heer,
voor wie hun ogen blind zijn !

Recitatief

Spoedig, als het daglicht verbleekt,
en het pad waarop ze gaan donkerder wordt,
legt, onze gezegende Heiland, het plan
van de Vader aan hen uit, om de
mensheid te redden door Christus.
Ze horen Zijn woorden met verwondering aan,
maar nog zijn hun ogen blind.
Als ze nu Emmaus binnengaan,
doet onze Heiland alsof hij van plan is
om door te reizen,
maar Zijn metgezellen zeggen:
"Blijf bij ons, de nacht is gevallen
en donker en afmattend is de weg."

Chorus

O love most wonderful !
Within their lowly hut
now condescends to dwell
the Lord of heaven and earth !

Chorale

Most blessed Jesus, deign to dwell
with all who know and love Thee well,
the door stands wide; the feast is spread;
prepared a place to lay Thy head;
so shall our homes for ever be
fair temples, dedicate to Thee.

Soprano Solo

Spread is the humble board;
behold, He takes the bread:

Chorus

As at another feast,
to mem'ry consecrate:

Soprano Solo

And now, as then, He breaks
and gives - not guest, but Host !

Chorus

'Tis He, the Christ - our Lord !

Soprano Solo

Their eyes are opened now,
but He hath disappeared.

Tenor Recitative

Amazed and fearful, look
they in each other's face
and at the vacant place,
till one, remembering says:
"Were not our hearts aflame
as, opening up the Scriptures,
He declared the Father's will ? "

Chorus

Dear Lord, the Bread of Life
to us, Thy servants, break;
So shall our hearts with love
burn brightly for Thy sake.
But loving, gentle Saviour,
do not leave us,
And, at the last,
to Thine own rest receive us.
Amen.

Koor

O liefde zo wonderbaarlijk !
In hun schamele hut
vervaardigt de Heer
van hemel en aarde zich te verblijven !

Koraal

Hoog gezegende Jezus, verwaardig U te
verblijven bij allen die U kennen en veel van U
houden. De deur staat wijd open, het feest(maal)
is aangericht; een plek klaargemaakt om Uw
hoofd te laten rusten; zo zullen onze huizen voor
eeuwig oprechte tempels zijn, U toegewijd.

Solo

Het eenvoudige voedsel is opgediend,
zie, Hij neemt het brood:

Koor

Net als bij een ander feest,
gezegend ter herinnering:

Solo

En nu, net als toen, breekt Hij
en geeft – niet als gast, maar als Gastheer !

Koor

Hij is het, de Christus – onze Heer !

Solo

Nu zijn hun ogen geopend,
maar Hij is verdwenen.

Recitatief

Verbaasd en bevreesd, kijken ze
in elkaars gezicht en naar de lege plaats,
tot één, zich herinnerend zegt:
"Waren niet onze harten
vol vuur, toen Hij, de Schriften opende
en de wil van de Vader verklaarde? "

Koor

Lieve Heer, het Brood des levens,
breek het voor ons, Uw dienaren;
Dan zullen onze harten met liefde
helder branden voor U.
Maar liefdevolle, vriendelijke Heiland,
laat ons niet in de steek,
en, ontvang ons, uiteindelijk in Uw eigen rust.
Amen

Luthers Avondgebed

Collecte

We zingen samen Psalm 122

Hoe sprong mijn hart hoog op in mij,
toen men mij zei - de: 'Gord u aan
om naar des He - ren huis te gaan!
Kom ga met ons en doe als wij!
Je - ru - za - lem, dat ik be - min,
wij tre - den u - we poor - ten in,
u, Gods - stad, mo - gen wij ont - moe - ten!
Je - ru - za - lem, van ver aan-schouwd,
wel saam - ge - voegd en wel - ge - bouwd,
o scho - ne ste - de, die wij groe - ten.

2

Hoe zijn de stammen opgegaan!
Hier gingen ons de voeten voor
der pelgrims, die de Heer verkoor,
hier, waar uw heil'ge muren staan!
Jeruzalem, dat ik bemin,
wij treden uwe poorten in
naar 's Heren woord, om Zijns Naams ere!
Zo is het Israël gezegd:
hier zijn de zetels van het recht,
de troon, waar David zal regeren!

3

Bidt heil toe aan dit Vredesoord:
dat die u mint bevredigd zij,
dat vrede in uw wallen zij,
gezegend zij uw muur en poort!
Jeruzalem, dat ik bemin,
wij treden uwe poorten in
om u met vrede te ontmoeten!
Om al mijn broeders binnen u,
om 's Heren tempel wil ik u,
o stad van God, met vrede groeten.

Fijn dat u, dat jij er was.

Graag tot ziens bij een andere gelegenheid.